

สรุปโครงการศึกษา

การจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(Disaster Management in Southeast Asia)

ในแต่ละปี จะมีความเสียหายมากมายอันเกิดจากภัยพิบัติธรรมชาติและมีผู้คนเสียชีวิตนับพัน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นภูมิภาคหนึ่งที่ได้รับผลเสียหายอย่างรุนแรงจากภัยพิบัตินี้เช่นกัน

ความสูญเสียเหล่านี้สามารถป้องกันได้ถ้าหากมีสารสนเทศที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดการด้านภัยพิบัติต้องอาศัยความร่วมมือกันหลายฝ่าย หลายหน่วยงานในทุกกระดับ วิทยาการในด้านการรับรู้ระยะไกล การคมนาคมผ่านดาวเทียม และเทคโนโลยีการระบุตำแหน่งสามารถช่วยในการพยากรณ์และการติดตามการเกิดของพายุ น้ำท่วม แผ่นดินไหวซึ่งจะช่วยป้องกันการสูญเสียชีวิตของผู้คนและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้หลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังพัฒนาการใช้เทคโนโลยีอวกาศเพื่อติดตามและลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

โครงการศึกษาการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเน้นการศึกษาความจำเป็น (needs) และทรัพยากรของประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติ โดยอาศัยประสบการณ์ของแต่ละประเทศ และจะเน้นการแก้ไขปัญหาโดยใช้วิทยาการเทคโนโลยีอวกาศ เช่น เทคโนโลยีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การระบุประเทศและภูมิภาคที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุด ความสามารถของภูมิภาคในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษา เรียนรู้ และทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากภูมิภาค จะทำให้โครงการสามารถระบุวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาตินั้นๆ ได้ นอกจากนี้เป็นการศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีอวกาศ บนพื้นดินและอากาศในการพยากรณ์การเกิดภัยธรรมชาติ รวมทั้งการเตือนภัยดังกล่าวล่วงหน้า

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือการประสานความร่วมมือในการใช้ข้อมูลในกรณีฉุกเฉิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานและหลายประเทศ หลายๆครั้งที่หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่สามารถเตรียมการป้องกันผลกระทบของภัยธรรมชาติได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเนื่องจากปัญหาดังกล่าว ดังนั้นหากในภูมิภาคนี้ไม่มีสถาบันหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมประสานงานวิจัยและเตรียมการป้องกันภัยแล้วนั้น ข้อมูลซึ่งได้รับจากเทคโนโลยีอวกาศที่ก้าวหน้าก็จะไร้ประโยชน์ไม่สามารถนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาภัยธรรมชาติได้ ซึ่งโครงการนี้จะเป็นการเสนอสถาบันหรือหน่วยงานระดับภูมิภาคแบบสร้างสรรค์ที่จะทำหน้าที่ป้องกันภัยธรรมชาติ

ข้อจำกัดด้านหนึ่งของการจัดการภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพคือ การสื่อสาร การคมนาคม การใช้ข้อมูลร่วมกันเป็นประเด็นสำคัญที่จะทำให้การป้องกัน การติดตามและการจัดการปัญหาภัยธรรมชาติมีประสิทธิภาพ นโยบายในการใช้ข้อมูลร่วมกันในด้านนี้ระหว่างนานาชาติจะได้รับการพิจารณาเนื่องจากการใช้ข้อมูลร่วมกันและมาตรฐานเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันภัยธรรมชาติ โครงการนี้จะสำรวจ

กลไกต่างๆของหน่วยงานในการใช้ข้อมูลอวกาศและผสมผสานข้อมูลดังกล่าวกับข้อมูลอื่นๆเพื่อช่วยในการพยากรณ์และป้องกัน โครงการจะเน้นศึกษาเพื่อที่จะสามารถระบุว่ามีกลุ่มใดจะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลซึ่งจะได้รับ

การศึกษานี้หาแนวทางในการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การปรับปรุง พื้นฟูและบูรณะของสถาบันต่างๆที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านการเมืองและวัฒนธรรมจากประเทศต่างๆในภูมิภาคนี้จะทำ ทายความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา ISU ซึ่งจะต้องศึกษาทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์ สังคม และการเมือง เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาเหล่านี้ได้ ผลการศึกษาของโครงการนี้จะทำหน้าที่เป็นแบบอย่างในการจัดการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในภูมิภาคอื่นของโลกด้วย

โครงการศึกษา (Design Project) ด้านการจัดการภัยพิบัติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเน้นที่การศึกษานี้หาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมที่จะช่วยในการลดความเสี่ยงจากการเกิดภัยธรรมชาติของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สาขาวิชาต่างๆของ ISU เช่นกฎหมายและนโยบายอวกาศ อวกาศและสังคมรวมทั้งการประยุกต์ใช้ดาวเทียมและวิทยาการอวกาศกายภาพจะร่วมกันสนับสนุนในการศึกษาโครงการนี้เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการจัดทำโครงการ

วิธีดำเนินการ

- รวบรวมและศึกษากิจกรรมต่างๆตลอดจนงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องภัยพิบัติธรรมชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ทบทวนความจำเป็นและประเมินที่มา
- วิเคราะห์แนวทางที่ต้องการเพื่อแก้ไขปัญหา
- ประเมินแนวทางที่มีอยู่เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหา
- ระบุส่วนที่ซ้ำซ้อนและส่วนที่ยังขาด
- เสนอแนะแนวทางดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทางที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันและข้อจำกัดด้านต่างๆ เช่น การเมือง จริยธรรม ฯลฯ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- จัดทำเอกสารและข้อเสนอแนะ